

A Pécsi Ítéltábla a dr. Varga Attila ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a ... jogi osztályvezető által képviselt **alperes neve** (alperes címe szám alatti székhelyű) alperes ellen - személyiségi jogsértés megállapítása iránt indított perében a ... Törvényszék 2016. július 21. napján kelt .../31. számú ítélete ellen a felperes részéről 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja és a marasztalás összegét 4.282.603 (négymillió-kettőszáznolcvankettőezer-hatszázhárom) forintra felemeli. Ezt meghaladóan tekinti a keresetet elutasítottnak.

A felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 342.000 (háromszáznegyvenkettőezer) forintra leszállítja, az alperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 258.000 (kettőszázötvennyolcezer) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 75.000 (hetvenötezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest 297.392.- (kettőszázkilencvenhétezer-háromszázkilencvenkettő) forint, az alperest 192.154.- (százkilencvenkettőezer-százötvennégy) forint. feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az állami adóhatóság külön felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes gazdasági főtevékenysége fő- és mellékvízmérő órák értékesítése, szerelése és vízmérők leolvasása. 2000. év óta az alperessel kötött szerződések alapján a felperes végezte ..- és a hozzá tartozó zártkerti területeken a bekötési vízmérők (főmérő) cseréjét, az utolsó szerződést 2014. december 31-ig terjedő hatállyal kötötték. Az alperes biztosította a hiteles vízmérőket, a sorszámozott zárógyűrűt és a vízmérőcsere-kartont. A megbízási díj a lecserélt bekötési vízmérők számához és nagyságához igazodott. 2014. első felében az alperes azt a döntést hozta, hogy kezdeményezi a szerződés megszüntetését, a felperessel azonban nem tudott megállapodni. 2014. június 30. napjától az alperes a felperes számláit nem fogadta be. 2014. évben a tervezett óracsere 3.309 db volt, a felperes ebből 2.247 db-ot tudott lecserélni, nyereségkiesése 1.780.680 forint volt. A 2015. január 1-től hatályos jogszabályváltozást az alperes úgy értelmezte, hogy nem csak a bekötési vízmérők, hanem a mellékvízmérők cseréjét is

kizárólag a víziközmű szolgáltató végezheti, ezért 2014. december 8-tól 2015. január 30-ig a ... naponta 18 alkalommal, a ... 2014. december 4-ei számában, valamint a saját ügyfélszolgálati helyiségben helyezett el tájékoztatást arról, hogy 2015. január 1-től a hideg vizes mellékmérő órát csak a tulajdonos, vagy állami, önkormányzati tulajdonú társaság cserélheti le, ha a tulajdonos cseréli le, csak az alperes végezheti az üzembe helyezést és plombálást. A mellékmérők cseréje körében az alperes kiajánlotta a felperest mint a cserét végző gazdasági társaságot, 2007 és 2012 között átlagban a felperes az év első 3 hónapjában 495 mellékmérő cserét végzett, 2015 évben ez 259 db volt.

A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes a mellékvízmérő cseréjével kapcsolatos tájékoztatással megsértette a jóhírnevét, valamint, hogy e tájékoztatása az 1996. évi LVII. törvény 2. és 5. §-ába ütközik, kérte ezért az alperest a jogsértéstől eltiltani, kötelezni, hogy a ... képűségban, a ... hirdetési újságban és az ügyfélszolgálaton kérjen elnézést és adjon valós tájékoztatást, valamint a személyiségi jog megsértése miatt kérte kötelezni 5 millió forint sérelemdíj, és elmaradt vízóracserek miatt - elmaradt haszonként - és 5 millió forint vagyoni kártérítés megfizetésére is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a felek a főmérő órára vonatkozó szerződést közös akarattal szüntették meg, szerződésszegést nem követett el. A mellékmérőkkel kapcsolatos igények tekintetében az volt az álláspontja, hogy a ... és az ügyfélszolgálaton megjelent tájékoztatás a jogszabályoknak megfelelt, azt azonban nem vitatta, hogy a ...-ben megjelent tájékoztatás nem volt ilyen precízen megfogalmazva.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperest eltiltotta azon jogsértő magatartástól, hogy a fogyasztókat arról tájékoztassa, hogy a lakásokban található hideg vizes mellékmérő órát csak az alperes jogosult cserélni, továbbá attól, hogy ezt a látszatot keltse. Kötelezte, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően 15 napon belül egy alkalommal a ... hirdetési újságban, kettő hónapon keresztül a ... képűségban naponta 18 alkalommal megjelenő hirdetésben, valamint két hónapon keresztül az ügyfélszolgálaton kifüggesztetten a következő tájékoztatást adja:

„2014 decemberében és 2015 januárjában tévesen tájékoztattuk a fogyasztókat arról, hogy a lakásokban található hideg vizes mellékmérő órákat csak a társaság cserélheti ki, illetve ezt a látszatot keltettük. Ezzel szemben 2015. január 1-től az elkülönített vízhasználatot mérő mellékmérők cseréjét a fogyasztó önmaga végezheti el, illetve a szolgáltatóval és a fogyasztó által megbízott vállalkozóval is végeztethető.” Kötelezte az alperest összesen 1.880.680.- forint kártérítés megfizetésére, ezt meghaladóan a kártérítési és sérelemdíj iránti igényt elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletében azt állapította meg, hogy az alperes téves jogértelmezése miatt kiadott tájékoztatása az 1996. évi LVII. törvény 5. §-ába ütközik, célja a harmadik személy és a felperes közötti kapcsolat létrejöttének megakadályozása volt. A jóhírnév megsértése miatti sérelemdíj igényt alaptalannak találta személyiségi jogsértés hiányában, álláspontja szerint az alperesi tájékoztatás a felperesre nem utal, a felperes jogszabálysértő tevékenységét nem is állította.

A főmérővel kapcsolatos kárigény tekintetében megállapította, hogy az alperes fél évvel a szerződés lejárta előtt megtagadta a teljesítést, ezért a Ptk. 318. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes kárát megtéríteni. A szakvélemény alapján megállapította, hogy egy lecserélt főmérőórára jutó nyereség összege 1.672 forint volt, 2014. évben a felperes által tervezett főmérőcseré 3.309 darab volt, amelyből 2014 júniusáig 2.244 darabot tudott az alperes lecserélni. Ezt követően az alperes

főmérőórát nem biztosított, ugyanakkor kizárólag az általa biztosított főmérőórát fogadta el, így a felperes a tervezett további 1.065 darabot kicserélni nem tudta, ekként a felperes nyereség kiesése 1.780.680 forint volt. Az alperesi hirdetések miatt kieső mellékvízmérőóra-cserék miatt elmaradt haszon címén 100.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest. Figyelemmel volt arra, hogy az alperes piaci megjelenése önmagában nem volt jogellenes, ez mindenképpen csökkentette volna a felperes bevételét, ezért az elmaradt nyereség összegét a Pp. 206. § (3) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg. A vagyoni kár megtérítése iránti keresetet ezt meghaladóan elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének oly módon történő megváltoztatását, hogy a másodfokú bíróság további 17 hónapra is kötelezze az alperest a módosított tájékoztatás kifüggesztésére. Továbbra is kérte 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezni az alperest jóhírnév megsértése miatt. A vagyoni kártérítés körében kérte, hogy a másodfokú bíróság akként változtassa meg az elsőfokú ítéletet, hogy a főmérőcsere elmaradásából eredő kár címén a kiegészítő szakértői véleményben írtak szerint, és annak alapulvételével 4.073.625 forintra emelje fel a marasztalás összegét. Elfogadta a szakértő által megállapított 1.065 darab óramennyiség cseréjének elmaradását, az egy órára eső hasznot pedig 3.825 forintban jelölte meg. A mellékmérőkkel kapcsolatban 417.956 forintra kérte felemelni a marasztalást, elfogadva a szakértő által megállapított 236 darabos kiesét, az egy mellékmérő órára eső hasznot pedig 1.771 forintban kérte megállapítani. Ekként a felperes teljes kártérítési igényét 4.491.581 forintban jelölte meg.

Fellebbezésében továbbra is hivatkozott arra, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított jogsértése egyben jóhírnevét mint személyiségi jogát is megsértette, mert a jóhírnév megsértése akkor is megállapítható, hogy ha az alperesi közlés a felperest nem említette, és a felperesre adatot vagy tényt nem tartalmazott, azonban gazdasági pozícióját kedvezőtlenül befolyásolta. A vagyoni kár körében kiemelte, hogy az elmaradt haszon kiszámításánál csak azok a költségek vonhatók le, amelyek az adott tevékenység kiesése miatt nem merültek fel, de nem vonhatók le azok a költségek, amelyeket attól függetlenül a társaságnak fizetnie, és viselnie kellett, hogy egy adott tevékenysége kiesett, így tehát ugyanúgy kellett fizetnie a könyvelőt, az ügyvezető munkabérét, az iroda rezsijét, és az ehhez kapcsolódó közterheket, mintha ez a tevékenység továbbra is létezett volna.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását a .../14. számú, és a .../28. számú igazságügyi alap- és kiegészítő szakvélemény alapján kiegészíti azzal, hogy a felperes által végzett főmérőóra-csere egy vízórára jutó haszna a közvetlen költségek levonásával - 2014. I. félév adatai alapján - vízóránként 3.825 Ft, 2012-2014. év átlaga alapján vízóránként 3.409 Ft volt. A közvetlenül e munkához kapcsolódó költség (közvetlen költség) az anyagköltség, igénybe vett szolgáltatás, alvállalkozói díj és a helyi adó volt.

A mellékvízmérő csere egy vízórára jutó haszna 2012-2014. évek átlag adataival számolva óránként 1.948 Ft, 2014. év adatai alapján óránként 1.771 Ft volt. A közvetlenül e munkához kapcsolódó költségek (közvetlen költség) az anyagköltségek, az igénybe vett szolgáltatás, alvállalkozói díj és a helyi adó volt.

Az így kiegészített tényállásra figyelemmel is helyes az elsőfokú bíróság sérelemdíj iránti igény elutasítására vonatkozó döntése. A felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértését

állította. A következetes bírói gyakorlat szerint e jogsértés különösen akkor valósul meg, ha valaki más személyre sértő közlést tesz, a közlés tényállítást tartalmaz, és valótlan állít, vagy híresztel, vagy a valóságot hamis színben tünteti fel. Jóhírneve megsértésére alappal az hivatkozhat, akire vonatkozóan az őt sértő, valótlan tényállítást, híresztelést, vagy a valós tényeket hamis színben feltüntető közlés történt. Nem szükséges, hogy a közlés név szerint említse a sértettet, elegendő az is, hogy személye szűkebb, vagy tágabb környezete számára egyértelműen felismerhető, ha a közlés akár kifejezetten, akár utalásszerűen valamely személyre vonatkozó olyan tényállítást tartalmaznak, amely alapján az adott személyről korábban kialakult kedvező társadalmi értékítélet hátrányosan változhat meg. Az alperes kifogásolt tájékoztatásaiban egy alkalommal sem szerepelt a felperes neve sem kifejezetten, sem pedig utalás formájában, azok egyike sem kapcsolható kifejezetten a felperes személyéhez, a felperes jogsértő magatartására pedig utalás formájában sem található kijelentés, a felperes által kifogásolt közlések ezért objektíve nem voltak alkalmasak a felperes társadalmi megítélésének negatív irányú megváltozására, személyhez fűződő jog sérelme hiányában ezért az alperest sérelemdíj megfizetésére sem lehetett kötelezni.

Nem értett azonban egyet maradéktalanul a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a vagyoni kártérítés körében meghozott döntésével. A teljes kártérítés elve alapján a kár mértékét a beállott káreredmény nagysága határozza meg. A Ptk. 355. §-ának (4) bekezdése értelmében kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonába beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges. A kártérítés mértékének a megállapításánál a károkozó tény folytán bekövetkezett vagyonmódosulást egységesen kell vizsgálni, fel kell mérni, hogy a vagyoncsökkenés mellett nem következett-e be valamilyen megtakarítás. Az elmaradt haszon számításánál ezért az elmaradt bevételt csökkenteni kell azokkal a költségekkel, amelyek a tevékenység elmaradása folytán nem merültek fel, azaz, amelyeket a károsult megtakarított. A perbeli esetben levonandók az elmaradt bevételből a szakértő által közvetlen költségnek nevezett költségek, mert ezek az felperesnél nem merültek fel. Egyetért azonban a másodfokú bíróság a felperessel abban, hogy az elsőfokú bíróság - a szakértői álláspontot követve - helytelenül vonta le a tevékenység nyereségének megállapításakor az adott tevékenységhez közvetlenül nem kapcsolható, a tevékenység kiesésétől függetlenül felmerülő, a társaság működéséhez kötődő kiadásokat. E költségekre a különböző tevékenységek bevétele nyújtott fedezetet a társaságnál, és ha egyik tevékenység kiesett, a többi tevékenység bevételeinek kellett fedeznie a teljes költséget, ezáltal pedig a többi tevékenység nyeresége csökkent, így ez is elmaradt haszonként jelentkezik. A felperes nem kizárólag vízmérőcserével foglalkozott, a társaság működött a főmérőcsere megszűnése és a mellékvízmérő cseréjének csökkenése után is, ekként az irodahelyiség fenntartását, valamint az egy fő alkalmazott tovább foglalkoztatását, a könyvelő igénybevétele nem kerülhette el, és az ezekkel járó költségeket nem takaríthatta meg. Ezeknek a költségeknek a levonására az elmaradt haszon számítása körében még részben - bevétel arányosan - sem kerülhet sor, ezeket a költségeket a felperes nem tudta megtakarítani, ahogy nem jöhet szóba megtakarításként az eszközök számviteli törvény szerinti értékcsökkenése sem.

Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság az elmaradt haszon összecszerűségének megállapítása során a 28. sorszámú kiegészített szakértői véleményben foglalt számítást fogadta el. Ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen megállapította, a felperes által 2014. évre tervezett 3.309 db főmérő óracseréhez képest ténylegesen 2.244 db-ot tudott kicserélni, így a kiesés 1.065 db volt. A felperes ehhez kapcsolódó elmaradt haszna a közvetlen költségek levonásával 2014. I. félév adatai - melyek, szemben a korábbi évek átlagadataival, a reális nyereséget tükrözik figyelemmel arra, hogy a bevétel ez év hátralévő részében maradt el - alapján óránként 3.825 Ft, összesen 4.073.625 Ft volt.

A másodfokú bíróság a felperes mellékvízmérők kapcsán felmerült elmaradt haszna összegének meghatározásakor is a kiegészített szakvéleményben kimunkált számítást fogadta el, mely a közvetlen, a tevékenység kiesése folytán fel nem merült költségeket és ráfordításokat vette figyelembe. Az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényállás szerint a felperesnél a mellékmérők vonatkozásában a kiesett mennyiség 236 db óra volt 2015. év első három hónapjában. A felperes ehhez kapcsolódó elmaradt nyeresége a közvetlen költségek levonásával 2014. év adatai alapján - melyet szintén az adatok realitása miatt tartott indokoltnak figyelembe venni a másodfokú bíróság a korábbi évek átlagadatai helyett - óránként 1.771 Ft, összesen 417.956 Ft volt. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal annyiban, hogy egy új piaci szereplő megjelenése mindenképpen csökkentette volna a felperes bevételét, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 206. § (3) bekezdése alkalmazásával a felperes mellékmérőkkel kapcsolatos elmaradt hasznát mérlegeléssel, a fent megállapított összeg fele részében, 208.978 forintban állapította meg.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg.

A felperes másodfokú eljárásban bejelentett keresetfelemelése - miszerint kéri, hogy a bíróság további 17 hónapra is kötelezze az alperest a tájékoztatás kifüggesztésére - meg nem engedett keresetváltoztatás. A Pp. 146. § (1) bekezdése szerint a felperes a keresetét az elsőfokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig bármikor megváltoztathatja, feltéve, hogy a megváltoztatott keresettel érvényesített jog ugyanabból a jogviszonyból ered, mint az eredeti kereset, vagy azzal összefügg. A Pp. 146. § (5) bekezdés c) pontja szerint nem keresetváltoztatás az, ha a felperes a keresetét leszállítja, illetve az eredetileg nem követelt járulékokra vagy a követeléseknek, illetőleg járulékoknak a per folyamán esedékessé vált részleteire is kiterjeszti. A felperesnek az a kérelme, hogy további 17 hónap időtartamra kifüggesztett ügyfél tájékoztató formájában adjon az alperes elégtételt nem tartozik a Pp. 146. § (5) bekezdés c) pontja hatálya alá, ezért e megváltoztatott keresetet a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta.

Az elsőfokú ítéletben írt tőkemarasztalási összeg megváltoztatásával arányban felemelte a másodfokú bíróság az alperest-, míg leszállította a felperest a Kmr. 13. §(2)bekezdése alapján terhelő elsőfokú feljegyzett eljárási illeték összegét is.

A felperes terhére a Pp. 81. § (2) bekezdés alapján a pernyertesség-pervesztesség arányában 75.000 forint ügyvédi munkadíjat állapított meg a másodfokú eljárásban, ennek viselésére a felperes köteles. Az összegszerűség körében a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában írtakat vette alapul a pertárgy érték, mint számítási alap figyelembevételével. A másodfokú eljárásban felmerült állam által előlegezett eljárási illetéket a másodfokú bíróság a pertárgyérték alapulvételével szintén a pernyertesség-pervesztesség arányában határozta meg, így a felperes 283.546, míg az alperes 214.000 forint másodfokú eljárási illeték fizetésére köteles.

Pécs, 2017. január 11.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró

Pécsi Ítélettábla

Pf.IV.20.151/2016/12. szám

A Pécsi Ítéltábla a dr. Varga Attila ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Tóth Bence ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen - személyiségi jogsértés megállapítása és egyéb iránt indított perében a ... Törvényszék 2016. július 21. napján kelt .../31. számú ítélete ellen a felperes részéről 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta következő

k i e g é s z í t ő í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a ...4. számú ítéletet kiegészíti azzal, hogy „Kötelezi az alperest, fizessen meg a felperesnek 4. 282.603.- forintnak 2015. február 9. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 % ponttal növelt mértékű késedelmi kamatát”.

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest eltiltotta azon jogsértő magatartástól, hogy a fogyasztókat arról tájékoztassa, hogy a lakásokban található hideg vizes mellékmérőórákat csak az alperes jogosult cserélni, továbbá attól, hogy ezt a látszatot keltse, kötelezte az ítélet jogerőre emelkedését követően 15 napon belül egy alkalommal a ... hirdetőújságban, 2 hónapon keresztül a ... képújságban naponta 18 alkalommal megjelenő hirdetésben, valamint két hónapon keresztül az ügyfélszolgálaton kifüggesztetten a következő tájékoztatást adja: „2014 decemberében és 2015 januárjában tévesen tájékoztattuk a fogyasztókat arról, hogy a lakásokban található hideg vizes mellékvízmérő órákat csak a társaság cserélheti ki, illetve ezt a látszatot keltettük. Ezzel szemben 2015. január 1-től az elkülönített vízhasználatot mérő mellékmérők cseréjét a fogyasztó ön maga végezheti el, illetve a szolgáltatóval és a fogyasztó által megbízott vállalkozóval is végeztethető.” Kötelezte az alperest 1.880.680 forint kártérítés megfizetésére, ezt meghaladóan a kártérítés és sérelemdíj iránti keresetét elutasította.

A felperes fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és további 17 hónapra kötelezze az alperest a tájékoztatás kifüggesztésére. Továbbra is kérte 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezni az alperest jóhírnév mint személyiségi jog megsértése miatt, a vagyoni kártérítés körében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását akként kérte, hogy a főmérőcsere elmaradásából eredő kárként 4.073.625 forintra, míg a mellékmérőkkel kapcsolatban 417.956 forintra kérte a felemelni a marasztalási összeget azzal, hogy ezen tőkeösszeg után a 2015. február 9. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamat megfizetését is kérte.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatta, és a marasztalás összegét 4.282.603 forintra felemelte, ezt meghaladóan tekintette a keresetet elutasítottnak.

A másodfokú bíróság a felperes tőkeösszeg után igényelt késedelmi kamat követeléséről nem döntött.

A felperes az ítélet kiegészítése iránt terjesztett elő kérelmet, melyben a tőkeösszeg után késedelmi kamat fizetésére kérte az alperest kötelezni.

A másodfokú bíróság a Pp. 225.§ (4) bekezdése szerinti kiegészítő ítéletében rendelkezett a felperes Pp. 247.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 146.§ (5) bekezdés c) pontja szerinti megengedett kereset felemeléséről, a tőkeösszeg után eredetileg nem követelt járulékra (késedelmi kamatra) vonatkozó keresetéről.

A felperes késedelmi kamat iránti keresete alapos. Az alperes a szerződésszegéssel okozott kár megtérítésével a Ptk. 360.§-ra figyelemmel - mely úgy rendelkezik, hogy a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes - figyelemmel a Ptk. 298.§ a) pontja szerint késedelembe esett, erre tekintettel a Ptk. 301.§ (1) bekezdése alapján köteles a tőkeösszeg után - a felperes által kért időponttól a Pp. 3. § (2) bekezdésére tekintettel - kezdődően késedelmi kamatot fizetni, melynek mértékét a másodfokú bíróság a Ptk. 301.§ (1) és (2) bekezdése alapján állapította meg.

Az ítélet kiegészítése folytán megtérítendő másodfokú költség nem merült fel.

Pécs, 2017. május 31.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró